

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)
z 13. decembra 2005*

Vo veci T-397/02,

Arla Foods AMBA, so sídlom vo Viby (Dánsko),

Løgismose A/S, so sídlom v Broby (Dánsko),

Nordex Food A/S, so sídlom v Dronninglund (Dánsko),

Sinai Landmejeri, so sídlom v Broby,

Andelsmejeriet Sædager, so sídlom v Hobro (Dánsko),

Søvind Mejeri, so sídlom v Horsens (Dánsko),

Steensgaard Herregårdsmejeri, so sídlom v Millinge (Dánsko),

Mejeriet Grambogård I/S, so sídlom v Tommerup (Dánsko),

Kirkeby Cheese Export, so sídlom v Svendborg (Dánsko),

v zastúpení: G. Lett, advokát,

žalobcovia,

* Jazyk konania: dánština.

ktorých v konaní podporuje:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: P. Ormond, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

proti

Komisii Európskych spoločenských, v zastúpení: H. Støvlbæk, J. Iglesias Buhigues a A.-M. Rouchaud-Joët, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Helénska republika, v zastúpení: V. Kontolaimos, I. Chalkias a M. Tassopoulou, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP), so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: N. Korogiannakis, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 1829/2002 zo 14. októbra 2002, ktorým sa mení a dopĺňa príloha nariadenia (ES) č. 1107/96 ohľadom názvu Feta (Ú. v. ES L 277, s. 10; Mim. vyd. 03/037, s. 195),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia J. Azizi a E. Cremona,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

- ¹ Nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, s. 1; Mim. vyd. 03/013 s. 4, ďalej len „základné nariadenie“) upravuje v článku 1 ochranu označení pôvodu a zemepisných označení určitých poľnohospodárskych výrobkov a potravín poskytovaných Spoločenstvom.

- 2 Podľa článku 2 ods. 2 písm. a) základného nariadenia pojem „označenie pôvodu“ predstavuje „názov oblasti, určitého miesta alebo vo výnimočných prípadoch krajiny, používaný na označenie poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorá:

— pochádza z tejto oblasti, určitého miesta alebo krajiny

— a

— má kvalitu alebo vlastnosti, za ktoré podstatne alebo výlučne vďačí daným zemepisným podmienkam vrátane prírodných a ľudských faktorov a ktorá sa vyrába, spracováva a pripravuje vo vymedzenej zemepisnej oblasti“.

- 3 Článok 2 ods. 3 základného nariadenia znie:

„Určité tradičné zemepisné alebo nezemepisné názvy, ktoré označujú poľnohospodársky výrobok alebo potraviny, ktoré pochádzajú z oblasti alebo určitého miesta a spĺňajú podmienky uvedené v druhej zarážke odseku 2 písm. a), sa budú tiež považovať za označenia pôvodu.“

- 4 Podľa článku 3 základného nariadenia nesmú byť registrované názvy, ktoré sa stali druhovými. Na účely tohto nariadenia možno za „názov, ktorý sa stal druhovým“, považovať názov poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorý hoci sa vzťahuje k miestu alebo oblasti, kde takýto výrobok alebo potravinu bola pôvodne vyrobená alebo predávaná, sa stal druhovým názvom poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny.
- 5 Pri určení, či sa názov stal, alebo nestal druhovým, je potrebné zohľadniť všetky faktory, a to najmä:
 - existujúcu situáciu v členskom štáte, z ktorého názov pochádza, a v oblastiach konzumácie,
 - momentálnu situáciu v iných členských štátoch,
 - zodpovedajúce vnútroštátne právne predpisy alebo predpisy Spoločenstva.
- 6 Registrácia označenia poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny ako chráneného označenia pôvodu pritom musí spĺňať podmienky stanovené v základnom nariadení a najmä zodpovedať špecifikácii uvedenej v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia. Touto registráciou označenie získava ochranu poskytovanú Spoločenstvom.

7 Články 5 až 7 základného nariadenia upravujú postup registrácie označenia, tzv. „obvyklý postup“, ktorý každej skupine definovanej ako zoskupenie výrobcov a/alebo spracovateľov, ktorí pracujú s tým istým poľnohospodárskym výrobkom alebo potravinou, alebo za určitých podmienok každej fyzickej alebo právnickej osobe umožňuje podať žiadosť o registráciu v členskom štáte, v ktorom sa nachádza príslušná zemepisná oblasť. Členský štát preskúma oprávnenosť žiadosti a postúpi ju ďalej Komisii. Ak Komisia dôjde k záveru, že označenie spĺňa požiadavky na to, aby bolo chránené, uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* osobitné údaje, ktoré sú vymenované v článku 6 ods. 2 základného nariadenia.

8 Článok 7 základného nariadenia stanovuje:

„1. V lehote do šiestich mesiacov od dátumu uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, ktorú predpokladá článok 6 ods. 2, môže ktorýkoľvek členský štát vzniesť voči registrácii námietku.

2. Príslušné orgány členských štátov zabezpečia, aby všetky osoby, ktoré môžu preukázať oprávnený hospodársky záujem, mali poverenie žiadosť prerokovať. Okrem toho, v súlade s momentálnou situáciou v členských štátoch, môžu členské štáty umožniť prístup ďalším stranám s legitímnym záujmom.

3. Ktorákoľvek oprávnená dotknutá fyzická alebo právnická osoba môže namietať voči navrhovanej registrácii poslaním riadne odôvodnenej námietky kompetentnému orgánu členského štátu, v ktorom býva alebo v ktorom je zriadená. Príslušný

orgán prijme nevyhnutné opatrenia na posúdenie pripomienok alebo námietky v stanovenej lehote.

...“

- 9 Ak žiaden členský štát neoznámí Komisii svoje námietky voči zamýšľanej registrácii, bude označenie zapísané do registra vedeného Komisiou s názvom „Register chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení“.
- 10 Ak sa v prípade prípustnej námietky dotknutým členským štátom nepodarí uzavrieť vzájomnú dohodu podľa článku 7 ods. 5 základného nariadenia, Komisia prijme rozhodnutie v súlade s postupom ustanoveným v článku 15 tohto nariadenia (postup riadiaceho výboru). Podľa článku 7 ods. 5 písm. b) základného nariadenia prijme Komisia rozhodnutie „s ohľadom na tradíciu spravodlivého konania a možný vznik omylu“.
- 11 Článok 17 základného nariadenia upravuje „zjednodušený postup“ zápisu, ktorý sa líši od obvyklého postupu. Podľa tohto postupu členské štáty informujú Komisiu o ich označeniach chránených právom alebo o ich označeniach zakladajúcich sa na zvyklostiach, ktoré chcú zapísať v súlade s týmto nariadením. Postup uvedený v článku 15 základného nariadenia sa uplatňuje *mutatis mutandis*. Článok 17 ods. 2 druhá veta tohto nariadenia upresňuje, že námietkové konanie uvedené v článku 7 sa neuplatňuje v rámci zjednodušeného postupu.

Skutkové okolnosti

- 12 Listom z 21. januára 1994 požiadala grécka vláda Komisiu o registráciu označenia „feta“ ako chráneného označenia pôvodu podľa článku 17 základného nariadenia.
- 13 Dňa 19. januára 1996 Komisia predložila riadiacemu výboru zriadenému na základe článku 15 základného nariadenia návrh nariadenia obsahujúceho zoznam označení spôsobilých na registráciu ako zemepisné označenia alebo chránené označenia pôvodu podľa článku 17 základného nariadenia. V tomto zozname sa nachádzal aj pojem „feta“. Keďže riadiaci výbor sa k tomuto návrhu nevyjadril v rámci stanovenej lehoty, Komisia ho 6. marca 1996 postúpila v súlade s článkom 15 štvrtým odsekom základného nariadenia Rade. Rada v lehote troch mesiacov stanovenej v článku 15 piatom odseku základného nariadenia neprijala žiadne rozhodnutie.
- 14 Preto Komisia 12. júna 1996 prijala podľa článku 15 piateho odseku základného nariadenia nariadenie (ES) č. 1107/96 o zápise zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu stanoveného v článku 17 základného nariadenia (Ú. v. ES L 148, s. 1; Mim. vyd. 03/019, s. 176). Podľa článku 1 nariadenia č. 1107/96 bolo označenie „feta“ nachádzajúce sa v časti A prílohy k tomuto nariadeniu pod položkou „Syry“ a pod názov krajiny „Grécko“ zaregistrované ako chránené označenie pôvodu.
- 15 Rozsudkom zo 16. marca 1999, Dánsko a i./Komisia (C-289/96, C-293/96 a C-299/96, Zb. s. I-1541), Súdny dvor zrušil nariadenie č. 1107/96 v časti,

v ktorej bola vykonaná registrácia názvu „feta“ ako chráneného označenia pôvodu. Súdny dvor vo svojom rozsudku uviedol, že Komisia pri skúmaní otázky, či „feta“ predstavuje druhový názov, nezohľadnila všetky faktory, ako jej to ukladá článok 3 ods. 1 tretí pododsek základného nariadenia.

- 16 V nadväznosti na tento rozsudok prijala Komisia 25. mája 1999 nariadenie (ES) č. 1070/1999, ktorým sa dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 1107/96 (Ú. v. ES L 130, s. 18; Mim. vyd. 03/025, s. 274) a odstránila názov „feta“ z Registra chránených označení pôvodu a zemepisných označení, ako aj z prílohy nariadenia č. 1107/96.
- 17 Po neskoršom opätovnom preskúmaní žiadosti gréckej vlády o registráciu Komisia predložila riadiacemu výboru v súlade s článkom 15 druhým odsekom základného nariadenia návrh nariadenia a navrhla zaregistrovať názov „feta“ na základe článku 17 základného nariadenia ako chránené označenie pôvodu do registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení. Keďže riadiaci výbor sa k tomuto návrhu v stanovenej lehote nevyjadril, Komisia ho v súlade s článkom 15 štvrtým odsekom základného nariadenia postúpila Rade.
- 18 Keďže Rada v lehote stanovenej v článku 15 piatom odseku základného nariadenia neprijala žiadne rozhodnutie, Komisia prijala 14. októbra 2002 nariadenie (ES) č. 1829/2002, ktorým sa mení a dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 1107/96 ohľadom názvu Feta (Ú. v. ES L 277, s. 10; Mim. vyd. 03/037, s. 195, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Na základe tohto nariadenia bolo označenie „feta“ opätovne zaregistrované ako chránené označenie pôvodu a pripojilo sa do časti A prílohy k nariadeniu (ES) č. 1107/96 pod položky „Syry“ a „Grécko“.

Konanie

- 19 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. decembra 2002 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 20 Listom z 5. februára 2003 Komisia požiadala o prerušenie konania až do rozhodnutia vo veciach C-465/02 a C-466/02.
- 21 Listom z 26. februára 2003 žalobcovia oznámili, že namietajú proti návrhu na prerušenie konania.
- 22 Rozhodnutím z 19. marca 2003 Súd prvého stupňa zamietol návrh na prerušenie konania.
- 23 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. júna 2003 Komisia podala námietku neprípustnosti podľa článku 114 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.
- 24 Žalobcovia 20. augusta 2003 predložili svoje písomné pripomienky k tejto námietke.
- 25 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. apríla a 9. mája 2003 podali Helénska republika a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) (Združenie gréckych výrobcov mliečnych produktov) návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

- 26 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 2. mája 2003 podalo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov.
- 27 Uznesením z 8. septembra 2003 sa návrhom Helénskej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska vyhovel.
- 28 Helénska republika predložila 21. októbra 2003 svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Komisie.
- 29 Uznesením z 23. marca 2004 sa návrhu SEV-GAP vyhovel.
- 30 SEV-GAP predložilo 10. mája 2004 svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Komisie.
- 31 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nepredložilo v stanovenej lehote vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

Návrhy účastníkov konania

- 32 Žalobcovia vo svojej žalobe navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

33 Komisia vo svojej námietke neprípustnosti navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

34 Žalobcovia vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhujú, aby Súd prvého stupňa námietku neprípustnosti zamietol.

35 Helénska republika a SEV-GAP vo svojich vyjadreniach vedľajšieho účastníka konania navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

- 36 Žalobcovia vo svojej žalobe navrhujú zrušenie napadnutého nariadenia.
- 37 Komisia, ako aj Helénska republika a SEV-GAP ako vedľajší účastníci konania tvrdia, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že žalobcovia nemajú aktívnu legitimáciu v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Helénska republika ďalej tvrdí, že žaloba bola podaná po uplynutí lehoty.
- 38 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa, ak o to niektorý účastník konania žiada, rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. Podľa odseku 3 toho istého článku sa žiadosť prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak. V tejto veci Súd prvého stupňa považuje po preskúmaní spisu za dostačujúce rozhodnúť o námietke podanej Komisiou bez otvorenia ústnej časti konania.
- O prekážke konania uplatnenej Helénskou republikou týkajúcej sa podania žaloby po lehote*
- 39 Helénska republika tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že bola podaná po uplynutí lehoty. Napadnuté nariadenie bolo uverejnené 15. októbra 2002 a žaloba bola podaná až 19. decembra 2002, a teda lehota dvoch mesiacov uvedená v článku 230 piatom odseku ES nebola dodržaná.

- 40 Treba skonštatovať, že táto námietka týkajúca sa prekážky konania je zjavne nedôvodná. Lehota na podanie žaloby začína podľa článku 102 ods. 1 rokovacieho poriadku plynúť až od konca 14. dňa po uverejnení dotknutého aktu. K tomu sa pripočítava lehota zohľadňujúca vzdialenosť stanovená v článku 102 ods. 2 rokovacieho poriadku, teda ďalších desať dní. Berúc do úvahy tieto pravidlá, bola táto žaloba podaná v lehote.

O prekážke konania založenej na nedostatku aktívnej legitimácie žalobcov

Tvrdenia účastníkov konania

- 41 Komisia, Helénska republika a SEV-GAP tvrdia, že žaloba sa týka nariadenia so všeobecnou platnosťou v zmysle článku 249 druhého odseku ES a že žalobcov sa napadnuté nariadenie osobne netýka.
- 42 Žalobcovia považujú žalobu za prípustnú. Uvádzajú, že skutočnosť, že napadnuté nariadenie je vydané formou nariadenia so všeobecnou platnosťou, neznamená, že ním nie sú individuálne a priamo dotknutí. V tomto zmysle uvádzajú päť tvrdení.
- 43 Po prvé žalobcovia uvádzajú, že sú osobne dotknutí, pretože majú osobitné právo používať označenie „feta“ alebo „dansk Feta“. Domnievajú sa, že napadnuté nariadenie porušuje jednak ich historicky dané právo používať označenie „feta“ a jednak právo ako dánskeho výrobcu používať označenie chránené právom „dansk Feta“, pretože toto nariadenie priznáva gréckym výrobcom výlučné právo používať

označenie „feta“. Uvádzajú, že vyrábajú syr feta pod označením „dansk Feta“ v súlade s dánskym právom, ktoré povoľuje používať toto označenie dánskym výrobcom syru feta. Ďalej uvádzajú, že označenie „dansk Feta“ má charakter „známky kvality“, ktorá určuje, že výrobok spĺňa určité zákonom stanovené kritériá týkajúce sa pôvodu, zloženia, spôsobu výroby alebo kvality výrobku.

44 Na podporu svojej argumentácie sa žalobcovia odvolávajú na rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 1994, Codorníu/Rada (C-309/89, Zb. s. I-1853), a tiež aj na uznesenia Súdu prvého stupňa z 26. marca 1999, Biscuiterie-confiserie LOR a Confiserie du Tech/Komisia (T-114/96, Zb. s. II-913), a z 30. januára 2001, La Conquete/Komisia (T-215/00, Zb. s. II-181).

45 Žalobcovia ďalej tvrdia, že v zmysle tejto judikatúry majú zodpovedajúce osobitné právo chránené na vnútroštátnej úrovni, pretože v Dánsku mali právo používať označenie „dansk Feta“, ktoré priznávalo podobnú ochranu ako nariadenie č. 2081/92. Toto systematicky používané právo bolo podľa žalobcov typické pre dánskych výrobcov, ktorým by registrácia označenia „feta“ spôsobila ujmu tým, že by im zabránila používať označenie všeobecne akceptované medzi spotrebiteľmi.

46 Po druhé sa žalobcovia domnievajú, že ich situácia je odlišná od iných tým, že predstavujú objemovo najdôležitejšiu výrobu syru feta v Európskej únii. Arla Foods AMBA je najväčší samostatný výrobca syru feta v Spoločenstve, ktorého výroba za rok 2001 predstavovala 15 609 ton. Celková výroba žalobcov v priemere za roky 1988 až 1995 predstavovala 39 % celkovej výroby syru feta v Európskej únii a 13 % v roku 2001.

- 47 Po tretie žalobcovia tvrdia, že ich situácia je odlišná od iných, pretože v konečnom dôsledku z pohľadu hospodárskej súťaže je registrácia názvu „feta“ jedine v prospech gréckych výrobcov. Tvrdia ďalej, že následkom tejto registrácie ako označenia gréckeho pôvodu ich pozícia na trhu bude dotknutá, a o to viac, že grécki výrobcovia, ktorí jediní budú môcť používať označenie „feta“, sú ich najväčšími konkurentmi na európskom trhu.
- 48 Po štvrté sa žalobcovia domnievajú, že keďže je Komisia povinná zohľadniť dôsledky aktu na určitých jednotlivcov, ktorý chce prijať, tak možno týchto jednotlivcov individualizovať. V tomto prípade sa žalobcovia domnievajú, že Komisia sa nachádza v takej situácii, najmä vzhľadom na článok 3 základného nariadenia, z ktorého vyplýva, že je povinná zohľadniť výrobky existujúce a legálne uvedené na trh v iných členských štátoch na účely námietky proti registrácii označenia pôvodu. Na podporu svojich tvrdení sa odvolávajú na rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. mája 2002, Jégo-Quéré/Komisia (T-177/01, Zb. s. II-2365).
- 49 Po piate žalobcovia uvádzajú, že sú osobne dotknutí vzhľadom na zásadu účinnej súdnej ochrany. Tvrdia, že nemohlo byť rozhodnuté v prejudiciálnom konaní o otázke položenej Súdnemu dvoru vo veci *Canadane Cheese Trading AMBA* (C-317/95, Zb. s. I-4681) z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátnym súdom. Ďalej tvrdia, že počas prechodného obdobia nemôžu konať pred vnútroštátnymi súdmi, pretože až po jeho uplynutí im uvádzanie syra pod označením „dansk Feta“ na trh spôsobí právne dôsledky. Nakoniec tvrdia, že pojem osobného záujmu musí byť použitý rovnakým spôsobom na gréckych aj dánskych výrobcov. Keby grécka žiadosť o registráciu názvu „feta“ bola zamietnutá, grécki výrobcovia by mohli namietať proti tomuto rozhodnutiu, a preto by mali mať túto možnosť aj žalobcovia v tomto prípade vzhľadom na rozhodnutie, ktoré je v ich neprospech.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 50 Článok 230 štvrtý odsek ES stanovuje, že každá fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia.
- 51 Podľa ustálenej judikatúry kritérium na rozlišovanie medzi nariadením a rozhodnutím spočíva v určení, či predmetný akt má, alebo nemá všeobecnú platnosť (uznesenia Súdneho dvora z 23. novembra 1995, *Asocarne/Rada*, C-10/95 P, Zb. s. I-4149, bod 28, a z 24. apríla 1996, *Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori/Rada*, C-87/95 P, Zb. s. I-2003, bod 33). Všeobecnú platnosť má akt vtedy, keď sa uplatňuje na objektívne určené situácie a má právne účinky voči abstraktne opísaným skupinám osôb (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1996, *Weber/Komisia*, T-482/93, Zb. s. II-609, bod 55 a tam citovanú judikatúru).
- 52 V tejto veci napadnuté nariadenie zaručuje názvu „feta“ ochranu označenia pôvodu upravenú základným nariadením. Táto ochrana spočíva v tom, že používanie označenia „feta“ je vyhradené pre výrobcov usadených na opísanom zemepisnom území, ktorých výrobky spĺňajú zemepisné a kvalitatívne požiadavky stanovené pre výrobu fety vo výrobnej špecifikácii. Napadnuté nariadenie priznáva všetkým podnikom, ktorých výrobky zodpovedajú predpísaným zemepisným a kvalitatívnym požiadavkám, právo uvádzať na trh výrobky pod uvedeným názvom a odopiera toto právo všetkým podnikom, ktorých výrobky nespĺňajú tieto podmienky, ktoré sú pre všetky podniky rovnaké. Napadnuté nariadenie sa uplatňuje na všetkých — súčasných aj budúcich — výrobcov fety, ktorí sú oprávnení používať toto označenie, ako aj na všetkých tých, ktorým je zakázané používať tento názov po uplynutí prechodného obdobia. Netýka sa len výrobcov z členských štátov, ale má právne účinky aj voči neurčitému počtu výrobcov z tretích krajín, ktorí by syr feta chceli do Spoločenstva dovážať v súčasnosti alebo v budúcnosti (uznesenie Súdu prvého stupňa z 6. júla 2004, *Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia*, T-370/02, Zb. s. II-2097, bod 54).

- 53 Napadnuté nariadenie predstavuje teda opatrenie so všeobecnou platnosťou v zmysle článku 249 druhého odseku ES. Je použiteľné na objektívne určené situácie a má právne účinky voči abstraktne opísaným skupinám osôb (uznesenie Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, už citované v bode 52 vyššie, bod 55). Táto všeobecná platnosť navyše vyplýva aj z daného predmetu dotknutej právnej úpravy, ktorým je ochrana platne zaregistrovaných zemepisných označení a označení pôvodu poskytovaná *erga omnes* a v rámci celého Európskeho spoločenstva.
- 54 Nie je však vylúčené, že ustanovenie, ktoré má vzhľadom na svoju právnu povahu a svoju oblasť pôsobnosti normatívny charakter, sa môže osobne týkať fyzickej alebo právnickej osoby. Tak je tomu v prípade, keď sa predmetný akt týka osoby z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ju individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a Codorníu/Rada, už citovaný v bode 44 vyššie, body 19 a 20; uznesenie Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 56).
- 55 V tejto veci však zo žiadneho z tvrdení žalobcov nemožno vyvodiť existenciu vlastností, ktoré by boli pre nich osobité, alebo skutkových okolností, ktoré by ich odlišovali, a tým spôsobom individualizovali vo vzťahu k iným dotknutým hospodárskym subjektom. Naopak, žalujúce podniky sú dotknuté napadnutým nariadením len ako hospodárske subjekty, ktoré vyrábajú alebo uvádzajú na trh syr, ktorý nespĺňa podmienky používania chráneného označenia pôvodu „feta“. Žalobcovia sú teda dotknutí rovnako ako všetky ostatné podniky, ktorých výrobky takisto nespĺňajú požiadavky príslušných ustanovení práva Spoločenstva.
- 56 V prvom rade tvrdenie, podľa ktorého sú žalobcovia osobne dotknutí, pretože majú osobitné právo používať označenie „feta“ alebo „dansk Feta“, treba najskôr poznamenať, že je ustálené, že toto tvrdené označenie „dansk Feta“ nepredstavuje

označenie pôvodu alebo chránené zemepisné označenie podľa základného nariadenia. Na rozdiel od prevládajúcej situácie v oblasti ochranných známk v prípade existencie súbehu vnútroštátneho systému ochrany a ochrany na úrovni Spoločenstva, tieto označenia pôvodu alebo chránené zemepisné označenia môžu byť chránené vo všetkých členských štátoch, len ak sú zaregistrované na úrovni Spoločenstva podľa základného nariadenia. Okrem toho treba poznamenať, že žalobcovia tiež netvrdia, že Dánske kráľovstvo informovalo Komisiu podľa článku 17 základného nariadenia o označení „dansk Feta“ ako o právom chránenom označení v Dánsku. Z toho vyplýva, že dánska právna úprava neposkytuje žalobcom zodpovedajúce osobitné právo ako právo ochrannej známky, ktoré mal žalobca vo veci Codorníu/Rada, už citovanej v bode 44 vyššie.

57 Navyše treba zohľadniť, že žalobcovia nepreukázali, že používanie označenia „feta“ alebo „dansk Feta“, na ktoré si nárokuje, vyplýva zo zodpovedajúceho osobitného práva, ktoré by nadobudli na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Spoločenstva pred prijatím napadnutého nariadenia a ktoré by bolo týmto nariadením porušené v zmysle rozsudku Codorníu/Rada a uznesenia Conqueste/Komisia, už citovaných v bode 44 vyššie.

58 Najmä skutočnosť, že žalobcovia už dlho uvádzali ich výrobky na trh pod označením „feta“ alebo „dansk Feta“, im nezabezpečuje nijaké osobitné právo v zmysle uvedenej judikatúry. Postavenie žalobcov sa tým neodlišuje od postavenia ostatných výrobcov, ktorí takisto svoje výrobky uvádzali na trh ako „feta“ alebo „dansk Feta“ a ktorí už nie sú oprávnení používať tento názov chránený od jeho registrácie ako označenie pôvodu (pozri v tomto zmysle uznesenie Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, už citované v bode 52 vyššie, bod 66).

59 Existencia dánskej právnej úpravy týkajúcej sa označenia „dansk Feta“ nemôže spochybňovať tento záver.

- 60 Na jednej strane táto právna úprava neumožňuje individualizovať situáciu žalobcov, pretože sa uplatňuje na všetky hospodárske subjekty vyrábajúce syry zodpovedajúce kritériám stanoveným dánskymi právnymi predpismi.
- 61 Na druhej strane táto právna úprava nepriznáva žiadne osobitné právo žalobcom. Podľa toho, čo vyplýva zo spisu v tejto veci a z rozsudku Dánsko a i./Komisia, už citovaného v bode 15 vyššie (bod 63), v ktorom sa uvádza, že „podľa dánskej vlády už od roku 1963 existujú v tomto štáte predpisy vyžadujúce, aby tu vyrobená feta na etikete jasne uvádzala „dánska feta“, dánska právna úprava, na ktorú sa žalobcovia odvolávajú, sa obmedzuje len na uloženie povinnosti uvedenia pôvodu tohto syra.
- 62 Táto právna úprava nepredstavuje teda opatrenie poskytujúce osobitné právo žalobcom, ale naopak im ukladá povinnosť pridať na ich výrobok upresnenie „dansk“ na to, aby mohli vyrábať a uvádzať na trh v Dánsku syr feta.
- 63 Žalobcovia sa teda nemôžu dovolávať dánskej právnej úpravy, aby predstierali, že sa nachádzajú v osobitnej situácii, ktorá priznáva právo podať žalobu o neplatnosť proti napadnutému nariadeniu, na rozdiel od všetkých ostatných výrobcov fety v Spoločenstve, najmä tých vo Francúzsku a v Nemecku, ktorí môžu voľne vyrábať a uvádzať syr feta na trh bez toho, aby sa od nich vyžadovalo uvádzať zemepisný pôvod ich výrobku.
- 64 Žalobcovia tiež tvrdia, že dánska právna úprava sa musí považovať za úpravu, ktorá zavádza známku kvality.

- 65 Treba v prvom rade preskúmať, či vyplýva zo spisu, že táto dánska právna úprava nebola prijatá na ochranu alebo na zvýraznenie možných osobitných kvalít, ktoré má dánska feta, ale zodpovedá potrebe zabezpečiť čestnú a pravdivú informáciu spotrebiteľom, aby sa predišlo pravdepodobnosti zámeny s gréckou fetou. Dánska právna úprava ďalej stanovuje pripojenie prívlastku „dánsky“ pre všetky ostatné typy syrov vyrábané v Dánsku, ktoré historicky pochádzajú z ostatných členských štátov alebo tretích krajín (grana, munster, gouda, atď.).
- 66 Je potrebné skonštatovať, že žalobcovia ani neuviedli dôvody, ktoré by preukazovali, že táto právna úprava môže byť považovaná za právnu úpravu, ktorá zavádza známku kvality, ani neodôvodnili, že by takáto známka kvality bola zlučiteľná s článkami 28 ES a 30 ES. Z judikatúry však vyplýva, že právo na označenie kvality môže — okrem predpisov uplatniteľných v oblasti označení pôvodu — závisieť iba od vnútorných objektívnych vlastností, z ktorých vyplýva kvalita výrobku v porovnaní s rovnakým výrobkom nižšej kvality, ale nie od označenia pôvodu v danom štádiu výroby, a že označenia kvality nesmú byť spojené s vnútroštátnym umiestnením procesu výroby daných výrobkov, ale iba s výskytom vnútorných objektívnych vlastností, ktoré dávajú výrobkom právom vyžadovanú kvalitu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 12. októbra 1978, Eggers, 13/78, Zb. s. 1935, body 24 a 25; z 5. novembra 2002, Komisia/Nemecko, C-325/00, Zb. s. I-9977, a zo 6. marca 2003, Komisia/Francúzsko, C-6/02, Zb. s. I-2389).
- 67 V každom prípade, hoci táto dánska právna úprava môže byť považovaná za úpravu, ktorá zavádza známku kvality, iba táto okolnosť nemôže stačiť na to, aby boli žalobcovia individualizovaní od všetkých ostatných výrobcov fety, ktorí zodpovedajú povinnostiam uloženým dánskou právnou úpravou.
- 68 Treba ešte upresniť, že nepriznanie osobitného práva žalobcom je potvrdené tým, že táto situácia je výslovne upravená abstraktne a všeobecne v článku 13 ods. 2 základného nariadenia stanovujúcim prechodné obdobie, ktoré pri dodržaní

určitých podmienok zaručuje všetkým výrobcom bez rozdielu dobu na prispôsobenie, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby zamedzila akejkoľvek ujme (pozri v tomto zmysle uznesenie Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, už citované v bode 52 vyššie, bod 66). Skutočnosť, že žalobcovia budú dotknutí týmto prechodným obdobím, nemôže teda stačiť na to, aby ich bolo možné individualizovať.

69 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého ich situácia je individualizovaná, pretože sú najvýznamnejšími výrobcami fety v rámci Európskej únie, stačí pripomenúť, že samotná okolnosť, že podnik má veľký podiel na relevantnom trhu, nepostačuje na to, aby ho to odlišovalo od ostatných hospodárskych subjektov dotknutých napadnutým nariadením (uznesenia Súdu prvého stupňa z 9. novembra 1999, CSR Pampryl/Komisia, T-114/99, Zb. s. II-3331, bod 46, a Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, už citované v bode 52 vyššie, bod 58).

70 V treťom rade, čo sa týka tvrdenia o zohľadnení na účely individualizácie situácie žalobcov, že v konečnom dôsledku z pohľadu hospodárskej súťaže je registrácia názvu „feta“ jedine v prospech gréckych výrobcov, je v každom prípade potrebné pripomenúť, že skutočnosť, že akt so všeobecnou platnosťou môže mať v konkrétnom prípade odlišné účinky na rôzne právne subjekty, na ktoré sa uplatní, nie je spôsobilá odlíšiť ich od všetkých ostatných dotknutých subjektov, pokiaľ, ako je tomu v tejto veci, sa tento akt uplatní na základe objektívne určenej situácie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2000, ACAV a i./Rada, T-138/98, Zb. s. II-341, bod 66, a uznesenie La Conquete/Komisia, už citované v bode 44 vyššie, bod 37).

71 Ako Súdny dvor výslovne potvrdil, skutočnosť, že žalobca sa v čase prijatia nariadenia o registrácii označenia pôvodu nachádza v situácii, ktorá si vyžaduje úpravu jeho výrobnéj štruktúry, aby mohol splniť podmienky stanovené v nariadení, nie je dostatočná na to, aby bol osobne dotknutý podobným spôsobom ako adresát

právneho aktu (uznesenie La Conquete/Komisía, už citované v bode 44 vyššie, bod 35).

- 72 V štvrtom rade, pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov o údajnej povinnosti Komisie zohľadniť situáciu žalobcov pri prijímaní nariadenia, nemôže vyplývať z jediného zistenia, že Komisia má povinnosť informovať sa o všetkých dôsledkoch, ktoré môže mať dotknutý akt na určité podniky, ktoré sú osobne dotknuté v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2003, Komisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, bod 75).
- 73 V piatom a poslednom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov založené na požiadavke účinnej súdnej ochrany, treba najskôr poznamenať, že priama žaloba o neplatnosť podaná Súdnemu dvoru by nebola možná ani vtedy, ak by sa po konkrétnom preskúmaní vnútroštátnych procesných predpisov týmto súdom preukázalo, že tie jednotlivca neoprávňujú podať žalobu, ktorou by mohol napadnúť platnosť spochybneného aktu Spoločenstva (uznesenie Súdneho dvora z 12. decembra 2003, Bactria/Komisía, C-258/02 P, Zb. s. I-15105, bod 58).
- 74 Súdny dvor v súvislosti s podmienkou osobného záujmu vyžadovanou článkom 230 štvrtým odsekom ES jednoznačne rozhodol, že hoci sa táto podmienka musí vykladať s prihliadnutím na zásadu účinnej súdnej ochrany a berúc do úvahy rôzne okolnosti, ktoré umožňujú individualizovať žalobcu, takýto výklad nemôže viesť k odstráneniu predmetnej podmienky výslovne stanovenej Zmluvou bez toho, aby tým boli prekročené právomoci súdov Spoločenstva, ktoré im zo Zmluvy vyplývajú. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorá nespĺňa túto podmienku, v žiadnom prípade nemôže podať žalobu o neplatnosť smerujúcu proti nariadeniu (rozsudky Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, body 36, 37 a 39, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 33).

- 75 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dánskych výrobcov syra feta nemožno považovať za osobne dotknutých napadnutým nariadením v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 76 Z uvedeného vyplýva, že keďže napadnuté nariadenie predstavuje všeobecne záväzné opatrenie a že žalobcovia nie sú osobne dotknutí z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a týmto by ich individualizovali, tak musí byť žaloba zamietnutá ako neprípustná.

O trovách

- 77 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je v súlade s návrhom Komisie opodstatnené rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania, a zaviazat' ich na náhradu trov konania, ktoré vznikli Komisii.
- 78 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. V tejto veci je opodstatnené rozhodnúť, že Helénska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 79 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku možno rozhodnúť, že aj iní vedľajší účastníci konania ako členské štáty a inštitúcie znášajú svoje vlastné trovy konania. V tejto veci je opodstatnené rozhodnúť, že SEV-GAP znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.**
- 3. Helénska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 13. decembra 2005

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Jaeger